

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus
Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua
distinctus**

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

2. Oranti certa promittuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

proficit humiliando se; orationē illius quis exaudiet?
 Isaias quoque. Cum extenderitis, ait, manus vestras, avertam oculos meos à vobis, & cum multiplicaveritis orationem, non exaudiam: manus enim Iacob. q
 vestra sanguine plena sunt. Petitis & non accipitis, 3.
 è quod male petatis, ut in concupiscentijs vestris insumatis. Deest hic sororum altera, nimirum mortificatio, ideo oratio solitaria rejicitur, quæ comitata exaudita fuisset. Beatus Ignatius addictum fratrem orationi magni faciebat: pluris tamen osorem sui, strenuumq; passionū suarum dominorem; sed qui utrūq; pietati nempe studium abnegationis suipius copulasset, hunc demum virum esse cendum statuebat; à quo magna speranda, expectandaq; meritò posse viderentur. Ascende ergo in montem, & esto ibi, & dabo tibi tabulas lapidias, & legem & præcepta, quæ ego præcipio tibi, ut doceas eos. Hactenus de particula (Et)

SECTIO SECUNDA.

Dabo tibi.

Oranti certa promittuntur.

I. Invitat nos Dominus ad orandum. Res sanè magna; non quam Deo tribuimus; sed beneficium ingens quod nobis impertit. Quid enim nobilius tantæ maiestatis famili-

H 4 aritate

N VI
416

aritate? Quid utilius fructu ex ipsius cōver-
fatione manante? Quid iucundius quam ad
eum, accessum habere; in quo deliciæ omnis
generis cumulatissimè reperiuntur? Ergo
vel semel tota vita ad colloquiū illud admitti
pluris est, quam præmium totius mundi acqui-
rere. Patet via; accessus nulli præclusus; &
quod summum est, summus ille monachus

Nos invitat ad beatum hunc congressum.

Venite, inquit, ad me omnes qui laboratis,
Matt. 11. onerati estis, & ego reficiam vos.

Dicebat & pa-
29. rabolam ad illos: quoniam oportet semper orare.

Luc. 18. & non desicere. Nec modò invitat, sed & con-

1. siderans infirmitatem ac socordiam nostram

mandat, imperat, vrget ne forte ab adver-

sio opprimamur ac circumveniamur. Op-

pet, inquit, semper orare, & non desicere.

2. Verum dicet aliquis. Certus non sum

an accepturus sim quippiam, si rogavero.

ipsum est quod modò nobis tractandum est,

de certitudine nempè præmij, de que fructu

multiplici, quem orationis hortus amœnissi-

mus producit. Atque in primis certus est

quod qui promittit, non falleat: & quod pro-

mittit, non subtrahet. Credis hoc? On-

dubites, credis primæ veritati, quæ decipi-

Num. 23. cipere, mentiri, nec vult nec potest. Non

19. Deus quasi homo ut mentiatur: nec vt filius homini

Rom. 3. vt mutetur. Est enim Deus verax, omnis autem

homo mendax. Iuranti homini, fidem adhibe-

re

Deo negabis? at iuramentum interponit, &
cūm per maiorem se iurare non possit, per *Ioan. 16¹*
semetipsum iurat. Amen, Amen dico vobis; *Si 23.*
quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Marc. 10¹
Propterea dico vobis, *Omnia quæcumque oran-* *24.*
tes petitis, credite quia accipietis. & evenient vobis.
Credis amico, cui tecum pactum intercedit;
& tu Deo non credes? Certe Iudei promissa
Dei suscepérunt: & tu hoc pactum amplec- *Ieremias*
tere. *Hoc erit pactum quod feriam cum domo Israel,* *31. 33.*
post dies illos dicit Dominus: dabo legem meam in
risceribus eorum, & in corde eorum scribam ea; &
ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum. Sed
atextu nostro non recedamus. Ascende in
montem, & esto ibi. Quid facies domine? Dabo
tibi. Promittit Dominus orantibus multa, &
magna, & præclara. Itaq; constat nobis de
certitudine promittentis: videamus benigni-
pitatem largientis.

SECTIO TERTIA.

Dabo tibi.

De fructibus orationis, qui dispositioni orantium res-
pondent.

1. **C**Vm immēsa sit Dei liberalitas in om- *Quadrū*
nēs; tum etiam beneficijs, nō tantū plex in
non merita nostra exæquat; sed & ybertate orationē
quadam largiendi, bene de se merentibus, fractus

*H 5**juxta*N VI
446